

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

Κυριακή 22 Ιανουαρίου 2012

A. Το κείμενο αναφέρεται στο δίλημμα που προκύπτει κατά τη διαδικασία εκλογής επαγγέλματος. Το αν δηλαδή πρέπει να επιλέγεται το επάγγελμα με βάση τις επιθυμίες ή του ατόμου ή τις συνθήκες της αγοράς εργασίας. Αρχικά, αναφέρεται πως η εκλογή επαγγέλματος με κριτήριο την απορροφητικότητά του στην αγορά εργασίας έχει αρνητικά αποτελέσματα στο άτομο και την κοινωνία. Το άτομο είναι αντιπαραγωγικό και δυστυχεί, όταν η εργασία δεν συμβαδίζει με τις ψυχικές ανάγκες του. Αντιθέτως, όταν η εκλογή επαγγέλματος εναρμονίζεται με το «είναι» του, τότε το άτομο ευημερεί σε όλους τους τομείς της ζωής του. Ταυτόχρονα, αποφεύγονται αρνητικά φαινόμενα, όπως η εκμετάλλευση, η μαζικοποίηση και η κοινωνικές εντάσεις. Τελικά, κατά το συγγραφέα, η εκλογή επαγγέλματος πρέπει να είναι σύμφωνη με τις κλίσεις, τις ικανότητες και τις προσδοκίες του ατόμου.

B.1. Η δημιουργικότητα και η καλή διάθεση είναι τα χαρακτηριστικά του εργαζομένου που είναι ικανοποιημένος από την εργασία του. Στην αντίθετη περίπτωση, τα συναισθήματα είναι αρνητικά. Ανία, δυσφορία, αίσθημα καταπίεσης, εκνευρισμός είναι μερικές από τις αντιδράσεις του εργαζομένου που ασκεί επάγγελμα που δεν επέλεξε ελεύθερα ή που δεν τον ικανοποιεί. Ακόμη κι αν οι αποδοχές του εργαζομένου είναι υψηλές, πολλές φορές το οικονομικό κίνητρο δεν αρκεί για να ισοσταθμίσει τα αρνητικά συναισθήματα που προκαλεί η άσκηση επαγγέλματος που δεν ικανοποιεί τον εργαζόμενο.

B.2. Η τελευταία παράγραφος του κειμένου αναπτύσσεται με τη μέθοδο των αιτίων-αποτελεσμάτων. Ειδικότερα, το αίτιο είναι «η θετική ή αρνητική εκλογή του επαγγέλματος» και το αποτέλεσμα είναι «επηρεάζει σοβαρά την οικονομική και πολιτική ζωή μιας χώρας, εσωτερικά και εξωτερικά». Στις λεπτομέρειες της παραγράφου αναλύεται η σχέση αίτιου-αποτελέσματος που αναφέρθηκε στη θεματική περίοδο «Γι' αυτό... μιας κοινωνίας».

B.3. α) Στο απόσπασμα ο συγγραφέας διατυπώνει υποκειμενικά σχόλια.

β) Τα υποκειμενικά σχόλια του συγγραφέα διατυπώνονται κυρίως με τη χρήση επιθέτων «τρομερό», συγκινησιακού λόγου «από το πρωί έως το βράδυ», αλλά και με μεταφορικό λόγο «δεν τον γεμίζει». Πρόθεση του συγγραφέα είναι να περιγράψει τον άσχημο ψυχισμό του εργαζομένου που δεν εργάζεται με ευχαρίστηση.

B.4. α) Η κατάκτηση της **ευημερίας** αποτελεί προϋπόθεση για μια ουσιαστική ποιότητα ζωής.

Η **καθοριστική** παρέμβαση του διευθυντή προσωπικού συνέβαλε στη ματαίωση της απόλυσης πέντε εργαζομένων.

Οι **οδυνηρές** εμπειρίες αφενός κλονίζουν τον άνθρωπο, από την άλλη όμως αποτελούν μαθήματα ζωής.

Τα μέλη του συμβουλίου δήλωσαν **ικανοποιημένα** από το μεταξύ τους διάλογο, τον οποίο χαρακτήρισαν εποικοδομητικό.

β) ευημερίας, αντ. **δυστυχίας**
καθοριστική, αντ. **επουσιώδης**
οδυνηρές, αντ. **ανώδυνες**
ικανοποιημένα, αντ. **δυστυχισμένα**

Γ. Επικοινωνιακό πλαίσιο: εισήγηση (προσχεδιασμένος προφορικός λόγος)
Απαιτείται προσφώνηση («Κυρίες και κύριοι καθηγητές, συμμαθητές, συμμαθήτριες») και αποφώνηση («Σας ευχαριστώ για το χρόνο και την προσοχή σας»). Ο λόγος επιβάλλεται να έχει στοιχεία προφορικότητας.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Θέμα εισήγησης: «Η εκλογή επαγγέλματος»

Στόχοι εισήγησης:

- Να πληροφορηθεί το ακροατήριο ποια είναι τα βασικά κριτήρια επιλογής επαγγέλματος.
- Επιπλέον, ο εισηγητής θα περιγράψει τα οφέλη που έχει η εργασία, όταν έχει επιλεγεί με βάση τα κριτήρια που εκφράζουν πλήρως το άτομο.

Τα παραπάνω στοιχεία αναφέρονται στην εισαγωγή της εισήγησης. Πρέπει επίσης να τονιστεί προλογικά πόσο σημαντικό είναι το ζήτημα της σωστής εκλογής επαγγέλματος για τον νέο, γιατί σε μεγάλο βαθμό θα επηρεάσει τη μετέπειτα ζωή του.

ΚΥΡΙΟ ΜΕΡΟΣ

Στο κύριο μέρος της εισήγησης θα παρουσιασθούν αρχικά τα βασικότερα κριτήρια εκλογής επαγγέλματος.

1. Αμοιβή, οικονομική αυτάρκεια. Το επάγγελμα χρειάζεται να είναι προσοδοφόρο, προκειμένου ο εργαζόμενος με τις απολαβές του να καλύπτει όχι μόνο το ζην αλλά και το ευ ζην, δηλαδή την όσο το δυνατό καλύτερη ποιότητα ζωής.
2. Περιεχόμενο ταιριαστό με την ιδιοσυγκρασία τις δυνατότητες και την προσωπικότητα του ατόμου. Πρωταρχικά, το άτομο πρέπει να εντοπίσει τις κλίσεις, τις εφέσεις, τα ενδιαφέροντά του. Θα πρέπει να αξιολογήσει τις ικανότητές του και να διακρίνει τα επαγγέλματα στα οποία είναι σε θέση να ανταποκριθεί, προκειμένου να μην απογοητευτεί αλλά και να μη μετατραπεί το επάγγελμα σε μια τυπική διαδικασία, μη αποδοτική και απογοητευτική.
3. Δυνατότητα κοινωνικής ανόδου και απόκτησης κύρους. Επομένως, ο καθένας που βρίσκεται στη διαδικασία αναζήτησης εργασίας θα πρέπει προηγουμένως να ενημερωθεί για τις προοπτικές εξέλιξης του επαγγέλματος που σκέφτεται να ακολουθήσει.
4. Απαιτήσεις σχετικές με τις γνώσεις που πρέπει να αποκτηθούν για την εξάσκηση του επαγγέλματος, του χρόνου που απαιτεί η διαδικασία επαγγελματικής αποκατάστασης.
5. Συνθήκες εργασίας (εργασιακός χώρος - επαγγελματικές σχέσεις). Το περιβάλλον, οι τυχόν κίνδυνοι, ο ελεύθερος χρόνος και γενικά οι αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης είναι παράγοντες που είναι χρήσιμο να λαμβάνονται υπόψη.
6. Κοινωνικά ερείσματα (ύπαρξη εκ των προτέρων επαγγελματικού χώρου από το συγγενικό ή οικογενειακό περιβάλλον, οικονομική βοήθεια, κοινωνική θέση).
7. Επιρροή από εξωτερικούς παράγοντες (γνώμες φίλων και οικογένειας, πρότυπα και τάσεις της εποχής, αναγκαιότητες λόγω των συνθηκών της ζωής και της οικονομίας).
8. Τέλος, τα περιθώρια που υπάρχουν για κοινωνική προσφορά και διάκριση, ανάγκη εσωτερική και όχι ματαιοδοξία, που κάποιοι άνθρωποι νιώθουν και καλύπτουν μέσω του επαγγέλματός τους προσφέροντας ταυτόχρονα στο κοινωνικό σύνολο, είναι ένας ακόμη παράγοντας που, αν ληφθεί υπόψη, εγγυάται ένα επιτυχημένο επαγγελματικό μέλλον.
9. Άλλοι παράγοντες που εξετάζει το άτομο είναι οι μετακινήσεις, οι άδειες, τα ταξίδια, η δημιουργικότητα, η καλλιτεχνική δημιουργία, η περιπέτεια, η διασημότητα κ.λ.π.

Στο δεύτερο ζητούμενο ο εισηγητής θα παρουσιάζει τα οφέλη για τον εργαζόμενο από τη στιγμή που η επιλογή επαγγέλματος ήταν η κατάλληλη γι' αυτόν. Έτσι, ο εργαζόμενος που είναι ικανοποιημένος από το επάγγελμά του:

1. Καλύπτει τις βιοποριστικές του ανάγκες και οικονομικά γίνεται ανεξάρτητος. Με τους οικονομικούς πόρους που αποταμιεύει διαφεύγει από τα στάδια της απλής

επιβίωσης, γίνεται δημιουργικός και αποφεύγει συμβιβασμούς και δεσμεύσεις που υποβιβάζουν την οντότητα και την ύπαρξή του.

2. Δημιουργεί στον επαγγελματικό του χώρο. Ο άνθρωπος μέσα σ' αυτόν το χώρο ζει δημιουργικά, βιώνει τη συγκίνηση και αισθάνεται την ικανοποίηση που απορρέει από το γεγονός ότι εναπόθεσε τη δική του προσωπική σφραγίδα στο έργο του. Η καινοτομία, ο νεωτερισμός, αίρει τη στασιμότητα και την ακινησία οδηγώντας σε πολιτισμική πρόοδο.
3. Έχει ψυχικό δυναμισμό, μαθαίνει να ζει και να αντιμετωπίζει τη δυσκολία. Το επάγγελμα, επίσης, αποτελεί χώρο άντλησης ψυχικών εφοδίων, θάρρους, θέλησης και αποφασιστικότητας, βοηθώντας έτσι το άτομο να συγκροτήσει την προσωπικότητά του και να διακριθεί μέσω αυτής.
4. Θωρακίζεται με ψυχική υγεία. Νιώθει ασφαλής, ανεξάρτητος, δημιουργικός, αποδέχεται τον εαυτό του, νιώθει ισορροπημένος και αποδρά από το άγχος και τις διαταραχές που αυτό επιφέρει.
5. Είναι παραγωγικός και υπεύθυνος, με αποτέλεσμα να συμβάλλει στην ευρωστία της εθνικής οικονομίας, που αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της πολιτικής και πνευματικής οντότητας ενός κράτους.
6. Αποκτά κύρος και αξιοπιστία, η προσφορά του αναγνωρίζεται στο κοινωνικό σύνολο.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η εισήγηση έχει κυρίως πληροφοριακό χαρακτήρα. Συνεπώς στον επίλογο ο εισηγητής τονίζει συνοπτικά τα σημαντικά σημεία της επιχειρηματολογίας του. Ενδεικτικά, επισημαίνεται πόσο σημαντική είναι η επαγγελματική εκλογή για τον νέο. Είναι επίσης σοβαρή και καθοριστική, πρέπει να γίνει με ωριμότητα, χωρίς επιπολαιότητα και παρορμητισμό. Σαφώς και δεν κρίνεται απόλυτα το μέλλον του ατόμου από την επαγγελματική του επιλογή, ωστόσο μια άστοχη επιλογή θα οδηγούσε σε χάσιμο χρόνου, ματαίωση της προσπάθειας, αρνητικά συναισθήματα.